USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **V. T. T.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2021, č. j. MV-176249-3/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 11. 2021, č. j. 111 A 1/2021 - 52,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta, se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, v níž se žalobkyně domáhala zrušení tamtéž uvedeného rozhodnutí žalované. Ta zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 10. 2020, č. j. OAM-42255-41/ZM-2019, jímž byla podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, zamítnuta žádost žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty, neboť pobyt žalobkyně na území není v zájmu České republiky.

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) dne 27. 1. 2022 blanketní kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatelku výrokem II. usnesení ze dne 31. 1. 2022, č. j. 4 Azs 26/2022 – 10, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu. Dále stěžovatelku poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení §

37 odst. 5 ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatelky do jeho datové schránky dne 1. 2. 2022. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula stanovená měsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti v úterý dne 1. 3. 2022. V uvedené lhůtě stěžovatelka kasační stížnost ani nedoplnila, ani nepožádala o prodloužení stanovené lhůty (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatelka kasační stížnost doplnila až následující den podáním s datem 2. 3. 2022, doručeným soudu téhož dne datovou schránkou. Kasační stížnost tak doplnila po stanovené lhůtě. Pro neodstranění vad podání ve stanovené lhůtě není možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat (k pozdnímu doplnění kasační stížnosti nelze s ohledem na opožděnost přihlížet). Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl (k obdobnému postupu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 - 28, nebo nález Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06).

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

[6] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), [b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.* Podle odst. 5 téhož ustanovení [v] *řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.*

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zástupce stěžovatelky uhradil soudní poplatek převodem z účtu ke dni 1. 2. 2022. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelkou, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[8] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento jí bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta, se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2022

pokračování

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu